

Erori în evaluarea probelor în cazul unei infracțiuni de ultraj contra bunelor moravuri

*Prof. univ. dr. Radu I. Motica¹
Prof. univ. dr. Tiberiu Medeanu²*

Facultatea de Drept și Științe Administrative
Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat: *Inculpatul M.N. a fost arestat preventiv timp de câteva luni și trimis în judecată pentru infracțiunile de ultraj contra bunelor moravuri și nerespectarea regimului armelor, pentru faptul că a intrat în sala de judecată a Tribunalului Timiș cu un pistol cu muniție neletală.*

Prima instanță l-a condamnat la pedeapsa rezultantă de 2 ani, deși dintr-o înregistrare video oficială rezultă inexistența ambelor infracțiuni. Soluția a fost casată din cauza unor erori evidente de încadrare juridică, fără a se intra pe fondul cauzei, pentru evaluarea probelor.

Cuvinte cheie: *Ultraj contra bunelor moravuri. Probe evaluate greșit. Incadrare juridică eronată.*

Summary: *The defendant M.N. was arrested preventive for several months and prosecuted for assault offenses against morality and failure regarding weapons, because he entered the courtroom the Timis Court with a nonlethal gun ammunition.*

First instance sentenced the penalty resultant to 2 years, although a video registration official resulting lack of both offenses. The solution was quashed because of obvious errors legal employment, without entering on the merits, to evaluate evidence.

Keywords: *Outrage against morality. Incorrectly assessed evidence. Supervised legal wrong.*

La data de 6 mai 2008, în fața unei săli de judecată a Tribunalului Timiș, între inculpatul M. N. și părțile adverse dintr-un proces civil cu mama acestuia s-a produs un schimb de replici și lovirii cu poșetele între două persoane de sex feminin. Pentru a separa cele două grupuri, jandarmii l-au introdus pe inculpat și pe încă un bărbat în sala de judecată. O persoană din grupul advers a strigat că inculpatul are pistol, fapt pentru care a fost întrebat de jandarm

---

¹ motica_radu@drept.uvt.ro

² medeanu@gmail.com

dacă este adevărat. Acesta nu a negat și a scos pistolul pentru a-l preda jandarmului, care era în apropierea sa. Pentru a dovedi acest aspect, inculpatul a solicitat în mod repetat conservarea și vizionarea înregistrărilor video din sala nr.171 a Tribunalului Timiș din data de 06 mai 2008, înțelegând să se folosească în apărare de acestea.

Cu ocazia audierilor și a prezentării materialului de urmărire penală inculpatul a precizat că avea autorizație pentru pistol, și nu cunoștea interdicția purtării armei neletale în incinta instanței, deoarece revenise de curând din Germania, dar a procedat în acel fel deoarece era amenințat de S.I. și de rudele lui, care purtau cuțite în incinta instanței, agresându-l pe mama și pe fiul său. A dovedit cu acte medicale faptul că mama sa a fost agresată în ziua respectivă. La termenul anterior avocatul său solicitase instanței să ia măsuri speciale de protecție a familiei inculpatului, pe parcursul desfășurării procesului. Pe parcursul cercetărilor penale s-a stabilit că între mama inculpatului M. N. și numitul S. I. avea loc un proces civil la Tribunalului Timiș, existând o stare de tensiune generată de revendicarea unui imobil și de faptul că s-au reclamat anterior reciproc pentru diferite infracțiuni.

În toate declarațiile inculpatul a susținut că a fost introdus în sala de judecată de un jandarm, care nu i-a permis să revină imediat în hol, unde rămăsese mama și fiul său, iar pistolul l-a scos din toc numai la solicitarea jandarmului. Cu privire la acuzația de ultraj contra bunelor moravuri a susținut că cei din grupul advers au cauzat scandalul.

Pe parcursul judecății în primă instanță nu au rezultat alte probe, dar în considerentele hotărârii se fac referiri detaliate la înregistrarea video din sala de ședință, fiind prezentate aspecte care par să ducă la o soluție de achitare pentru infracțiunea de ultraj. Astfel, se precizează că un mijloc important de probă îl are înregistrarea video a imaginilor din sala de judecată³, iar după vizionarea de către instanță a acestora se desprind următoarele: *„Se observă clar cum, la un moment dat inculpatul, îmbrăcat cu cămașă și sacou pătrunde cu spatele în sala de judecată. Înaintea sa se poziționează o altă persoană, îmbrăcată cu cămașă albă. De remarcat gesturile inculpatului în acest scurt timp al pătrunderii în sală. Nu putem ignora aspecte relevante ale acestora pentru lămurirea cauzei. Inculpatul, în momentul pătrunderii în sală poartă discuții cu persoane aflate înafara sălii. Din gesturile sale, dar și după modul în care intră în sală, cu spatele, presat de persoana dinaintea sa, instanța deduce că inculpatul nu intenționează să procedeze astfel, dimpotrivă dorea să ajungă înapoi pe coridor. Intenția sa este zădărnicită de opziția persoanelor din imediata apropiere a ușii, aflate în exterior. În această adevărată busculadă se observă gestul inculpatului, de a scoate un obiect, identificat mai târziu ca fiind pistolul, de la brâu, dar și modalitatea de purtare a acestui pistol: mereu spre podea. Din această poziție este luat din mâna inculpatului de către un jandarm. Panica a fost creată prin strigătele unei persoane că poartă armă și nu prin gestul inculpatului de afișare a acestuia”*⁴.

Următoarea frază este mai tranșantă în privința nevinovăției, precizându-se că *„Instanța apreciază că inculpatul nu a intenționat a intra în sala de judecată și nu a scos arma în scopul intimidării completului de judecată, ci ca urmare a presiunilor fizice sau psihice exercitate asupra sa de persoanele cu care intrase în conflict, fapt susținut de declarațiile martorilor audiați în cauză.*

Aceste constatări invocau existența cazului fortuit și creau certitudinea că instanța va reține această cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau inexistența vinovăției. Cu toate acestea în finalul sentinței se conchide că se poate reține numai existența circumstanței atenuante a scuzei provocării, din cauza unei puternice tulburări.

---

³ În sala de judecată erau funcționale camerele nr. 13 și 14, iar inculpatul a solicitat în mod repetat conservarea și vizionarea acestor imagini, din perioada arestării preventive.

⁴ Judecătoria Timișoara, sent. nr. 728/7 martie 2011, pg. 4.

Ca urmare, inculpatul a fost condamnat la pedepsele de doi ani și un an, dar în cazul ambelor s-a menționat că sunt aplicate pentru infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor. S-a mai comis o eroare, deoarece trimiterea în judecată a fost pentru infracțiunea prevăzută de art. 279 al.3¹ Cod penal, iar condamnarea s-a dispus pentru infracțiunea prevăzută de art. 279 al. 2, care se referă la nedepunerea armei sau a muniției în termenul fixat de lege. Aceleași erori se regăsesc în dispozitivul hotărârii.

Analizând hotărârea sub aspectul reținerii stării de fapt, se constată că unele probe referitoare la infracțiunea de ultraj sunt infirmate de înregistrarea imaginilor din sala de judecată. În absența acestora ar fi prevalat declarațiile martorilor, din care unii erau părținitori, deoarece făceau parte din tabăra adversă. Procesul-verbal al jandarmeriei și raportul unui jandarm conțin unele inexactități, datorate tendinței de a amplifica importanța și eficiența intervenției jandarmilor. Cu toate acestea, în raportul de serviciu întocmit de sg. mj. M. C. s-a consemnat că grupul recalcitrant din care făcea parte inculpatul a fost introdus în sala de ședință, iar celălalt grup a fost evacuat din clădire, deoarece era mai numeros. Martorul B.R.K. a declarat că inculpatul și încă un rom au intrat în sala de ședință urmați de jandarmi, care i-au oprit să iasă de acolo. Același aspect rezultă din declarația martorei P.G.C., în sensul că „*Cele două persoane au încercat să iasă din sală, dar au fost împiedicate de jandarmi*”.

Înregistrarea video a fost singura probă obiectivă, la care s-au mai făcut anterior referiri succinte în unele sentințe referitoare la măsura arestării, precizându-se că: „*La un moment dat inculpatul și un alt bărbat intră cu spatele în sala de judecată, având o discuție cu persoane aflate în afara sălii. Din gesturile bărbatului și din modul de poziționare al acestuia, cu spatele spre sală, rezultă că nu dorea să intre în sala de ședință ci, dimpotrivă urmărea să se întoarcă pe coridor. Inculpatul și bărbatul îmbrăcat cu cămașă albă încearcă în repetate rânduri să iasă pe ușa sălii de judecată, însă li se opune cineva, fără ca identitatea celui care se opune să rezulte din imaginile video. În timp ce încerca să iasă din sala de judecată inculpatul scoate un obiect pe care îl avea la brâu, pe care-l ține îndreptat în jos, fiindu-i luat din mâna de jandarm*”⁵.

Din modul amănunțit în care instanța de fond prezintă conținutul înregistrării video rezultă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri. În acest sens pledează faptul că inculpatul nu a pătruns de bunăvoie în sala de ședință, a fost împiedicat să o părăsească și a scos pistolul numai la solicitarea jandarmului. Acest fapt rezultă din împrejurările referitoare la momentul scoaterii pistolului și modul de purtare al acestuia, „*mereu spre podea*”, cum se consemnează în sentință. Ultima frază este cea mai concludentă, deoarece demonstrează că „*Panica a fost creată prin strigătele unei persoane că poartă armă și nu prin gestul inculpatului de afișare a acestuia*”.

Pentru existența infracțiunii de ultraj nu au fost reținute în sarcina inculpatului alte aspecte, cum ar fi cearta de pe holul instanței sau îmbrâncirea cu persoanele din grupul advers. Aceasta se deduce și din faptul că pentru ambele infracțiuni a fost reținută existența concursului ideal, prevăzut de art. 37 lit. b Cod penal, ceea ce semnifică faptul că ambele au fost comise printr-o singură acțiune. Acest aspect rezultă și din sentință, deoarece se consemnează „*Se reține că pătrunderea inculpatului în incinta sălii de judecată cu pistolul în mână au determinat completul de judecată să o părăsească de urgență și să suspende dezbaterile*”. Această constatare este însă în contradicție totală cu cele consemnate în urma vizionării casetei video și cu concluziile instanței referitoare la înregistrare.

În consecință, inculpatul trebuia achitat pentru infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii publice, pentru că intrarea în sala de judecată și scoaterea pistolului nu s-au făcut din proprie inițiativă și nu au avut rol decisiv în suspendarea ședinței de judecată.

---

⁵ Judecătoria Timișoara încheierile penale nr. 3002/27.11.2008 și nr. 3053/03.12.2008.

În nici un caz nu subzistă forma agravată a infracțiunii, deoarece incidentul a durat foarte puțin timp, după care au fost reluate dezbaterile, fără să fie tulburată grav liniștea și ordinea publică. Întreruperea ședinței de judecată nu a cauzat perturbații deosebite, putând fi comparată cu o suspendare a acesteia.

Este incertă și existența infracțiunii la regimul armelor, deoarece organele judiciare nu au avut în vedere faptul că *infracțiunea prevăzută de articolul 279 alin. 3¹ reprezintă o formă agravată a infracțiunii de bază, realizându-se numai dacă armele deținute fără drept sunt purtate în locurile enumerate de textul legal*, respectiv în unități de stat, alte entități la care se referă art. 145 Cod penal, la întruniri publice ori în localuri de alegeri. Dacă în locurile respective sunt purtate arme neletale deținute legal, fapta are caracter contravențional, conform prevederilor din Legea nr. 295/2004, existând sancțiuni contravenționale în alte incidente similare⁶. Este de remarcat și faptul că art. 58 al. 1 din Legea 295/2004 stabilește condițiile în care se obține autorizația pentru armele cu caracter neletal, iar după îndeplinirea acestora deținătorul nu poate fi considerat că deține sau poartă astfel de arme fără drept.

Cauza analizată demonstrează relativitatea unor probe testimoniale și procese verbale, care pot fi tendențioase sau eronate. Fără existența imaginilor video era posibilă stabilirea unei stări de fapt care nu coincidea cu cea reală, în pofida faptului că evenimentul s-a produs în loc public, în prezența multor persoane și a reprezentanților unor autorități.

Pe de altă parte, sunt inexplicabile erorile referitoare la încadrările juridice, pentru infracțiuni aparent simple, într-o cauză de mare miză, în care s-a dispus luarea unor măsuri preventive. Instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra aspectelor de fond, pentru că a casat cauza pentru eroarea evidentă referitoare la reținerea unui alineat greșit cu privire la infracțiunea de nerespectare a regimului armelor⁷.

După aproape patru ani de la comiterea unui incident banal, sancționat inițial ca o contravenție, aspectele nu sunt încă tranșate de justiție.

---

⁶ La data de 9 decembrie 2008 Gheorghe Stetco a fost depistat la Tribunalul Maramureș, avînd asupra lui un adevărat arsenal: un pistol cu gaze, un cutit și un spray lacrimogen; în 8 august 2010 Dragoș Dumitru a fost depistat cu un pistol cu aer comprimat în sala de ședință a Tribunalului Dîmbovița.

⁷ Curtea de Apel Timișoara, dec. pen. nr. 1450/R/22 septembrie 2011.